

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 89/2020
22.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и „Glorex“ д.о.о. Нови Београд, чији је заједнички пуномоћник Никола Пантић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Борис Баклаја, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4214/18 од 16.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4214/18 од 16.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4214/18 од 16.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 527/17 од 06.02.2018. године, којом је, ставом првим изреке, одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцима солидарно накнади материјалну штету у износу од 15.060.678,80 динара, на име стварне штете, са законском затезном каматом на одређене новчане износе и почетком тока камате, све ближе наведено у ставу првом изреке, као и износ од 396.288,84 USD, на име изгубљене добити, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, ставом другим изреке одбијен, као неоснован, предлог тужиоца АА за одређивање привремене мере којом би се туженој забранило располагање покретним стварима које се налазе на адреси у ..., бр. ..., стан бр. ..., на ... спрату и располагање уделом у Привредном друштву „M&N CONSTALTING“ д.о.о. и уделом у Привредном друштву „EMILJA- LANE“ д.о.о. и ставом трећим изреке обавезани тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 446.250,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014,

87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити се наводима ревизије одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је оснивач и директор „Glorex” д.о.о. Нови Београд, а тужена је оснивач „EMILIJA- LANE“ д.о.о Београд.

Уговором о пословној сарадњи, закљученим 01.01.2006. године, између наведених предузећа, на неодређено време, регулисана су међусобна права и обавезе уговорних страна у вези трајне пословне сарадње, која се односи на обављање регистроване делатности наручиоца „Glorex” д.о.о. Нови Београд и извршиоца „EMILIJA- LANE“ д.о.о Београд. Њиме се извршилац обавезао да за рачун наручиоца обавља књиговодствено-рачуноводствене и фискалне послове у складу са Законом о рачуноводству и МРС. Наведена правна лица су по истом основу пословала и пре сачињавања предметног уговора. Наручилац „Glorex” д.о.о. Нови Београд је извршиоцу „EMILIJA- LANE“ д.о.о Београд плаћао извршене књиговодствено-рачуноводствене услуге.

Између тужилаца АА и „Glorex” д.о.о. Нови Београд је 25.12.2008. године закључен уговор о финансијској сарадњи, којим је дефинисао финансијски однос оснивача и предузећа, тако што ће оснивач својим личним финансијским средствима и некретнинама до крајњих могућности финансирати „Glorex” д.о.о. Нови Београд и измиривати финансијске обавезе предузећа све до наплате потраживања предузећа из којих би повратио ангажована материјална и финансијска средства, те да се сва средства ангажована од стране оснивача до наплате потраживања предузећа могу подићи са рачуна предузећа без камате. Наведеним уговором уступају се потраживања предузећа оснивачу до висине ангажованих средстава, те се у циљу наплате потраживања оснивач може ангажовати у судским споровима у циљу наплате својих ангажованих средстава и у том случају предузеће у целости уступа своја потраживања из судског спора.

Правноснажним решењем Првог основног суда у Београду К 25142/10 од 09.07.2012. године одбијен је оптужни предлог оштећеног, као приватног тужиоца, „Glorex” д.о.о. Нови Београд против окривљене овде тужене ББ, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359. став 4., у вези члана 1. КЗ. Из образложења овог решења произлази да је из налаза и мишљења судског вештака од 14.08.2009. године утврђено да укупно потраживање „EMILIJA- LANE“ д.о.о Београд према „Glorex” д.о.о. Нови Београд. износи 225.356,12 динара по основу књиговодствених услуга, у периоду од 01.10.2003. године до 30.11.2008. године, о чему су испостављене фактуре, а посебно је цењена и чињеница да је окривљена доставила доказе у виду телеграма да је позивала ББ да преузме пословну документацију свог предузећа, што он није учинио.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови оценили да тужбени захтев није основан.

Између предузећа тужиоца АА - „Glorex“ д.о.о. Нови Београд, као наручиоца и предузећа тужене - „EMILJA- LANE“ д.о.о Београд, као извршиоца се од 1995. године извршавао усмени уговор о пружању књиговодствено-рачуноводствених услуга, а 01.01.2006. године је међу њима закључен уговор о пословној сарадњи на неодређено време у писменом облику, који је споразумно раскинут у децембру 2008. године.

Како је чланом 17. Закона о рачуноводству и ревизији приописано да правно лице вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја може поверити уговором привредном друштву или предузетнику регистрованом за пружање рачуноводствених услуга, то се чињеница да је уговор закључен између предузећа као правних лица, а не странака као физичких лица наводима ревизије не доводи у сумњу. Ово тим пре што из садржине уговора произлази да су тужилац АА и тужена уговор снабдели својеручним потписом у својству законских заступника и печатом оба предузећа, коју чињеницу тужиоци правно релевантним доказима током поступка нису оспорили, као и из доказа у вези плаћања учињених од стране наручиоца за извршене услуге извршиоцу по том уговору.

Поред наведеног, из чињеничних тврдњи тужбе и исказа тужиоца АА датих у поступку произлази да тужбени захтев није заснован на тврдњи о одговорности тужене као физичког лица нити као запослене у „EMILJA- LANE“ д.о.о Београд, нити су до закључења главне расправа на ту околност достављени докази, да би у смислу члана 170. став 2. Закона о облигационом односима за штету била одговорна тужена лично.

Како се, дакле, ради о пословном односу између наведених предузећа, захтев тужиоца АА према туженој није основан због недостака активне легитимације, а захтев тужиоца „Glorex“ д.о.о. Нови Београд за евентуалну штету коју тврди да је претрпео не може бити управљен према туженој као физичком лицу.

Наводима ревизије тужиоци понављају наводе истакнуте у жалби, које је другостепени суд оценио у образложењу своје одлуке, а којима заправо оспоравају правилно и потпуно утврђено чињенично стање, засновано на исказима странака и стављају примедбе на оцену изведених доказа из члана 8. ЗПП, из којих разлога се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је применом члана 414. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**